

Česká republika - Policie České republiky
ROZHODNUTÍ
ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje
ve věcech služebního poměru

České Budějovice 10.11.2017

Číslo: ŘKRŘ-11101/2017

Podle ustanovení § 190 odst. 8 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon") po předchozím projednání v senátu poradní komise ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje (dále jen "poradní komise") ve věci

nadstrážmistr - -

na služebním místě
Kraj. řed. pol. Jihočeského kraje
Náměstek ředitele KŘ pro VS
Odbor služby pořádkové policie
Pohotovostní a eskortní oddělení

bývalého příslušníka (dále jen "bývalý příslušník"), právně zastoupeného Mgr. Jiřím Mulačem, advokátem, Riegrova 2668/6c, 370 01 České Budějovice (dále jen "zmocněnec")

zamítám odvolání bývalého příslušníka proti rozhodnutí náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje pro ekonomiku ve věcech služebního poměru č. j. KRPC-76305-59/ČJ-2013-0200VO ze dne 26. dubna 2016, rozhodnutí náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje pro ekonomiku ve věcech služebního poměru č. j. KRPC-49655-12/ČJ-2016-0200VO ze dne 26. července 2016 a

I.

výrok rozhodnutí náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje pro ekonomiku ve věcech služebního poměru KRPC-76305-59/ČJ-2013-0200VO ze dne 26. dubna 2016, kterým bylo rozhodnuto o žádosti bývalého příslušníka ze dne 15. ledna 2016 nazvané "Žádost o náhradu škody na zdraví" a který zní:

"Podle ustanovení § 2 odst. 1 a ustanovení § 102 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o služebním poměru"), ve věcech služebního poměru

bývalého příslušníka nadstrážmistra , nar. -
naposledy ustanoven na služebním místě asistent
Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje
Náměstek ředitele krajského ředitelství pro vnější službu
Odbor služby pořádkové policie
Pohotovostní a eskortní oddělení

n e p ř i z n á v á m

podle ustanovení § 102 odst. 2 zákona o služebním poměru náhradu za ztrátu na služebním příjmu po dobu další neschopnosti ke službě od 5. srpna 2015, která měla být v souvislosti se služebním úrazem - poranění krční páteře, který nadstrážmistr , data shora, utrpěl při výkonu služby dne 5. června 2013, konkrétně při služební tělesné přípravě při nácvičku použití donucovacích prostředků, kdy rozhodnutím náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje pro ekonomiku č. j.

KRPC-76305-16/ČJ-2013-0200VO ze dne 8. dubna 2014 podle ustanovení § 100 zákona o služebním poměru byla přiznána odpovědnost bezpečnostního sboru v rozsahu 100% a na základě toho přiznána podle ustanovení § 101 písm. a) zákona o služebním poměru a ustanovení § 102 odst. 1 zákona o služebním poměru náhrada za ztrátu na služebním příjmu po dobu neschopnosti ke službě,

neboť vystavení pracovní neschopnosti ke službě od 5. srpna 2015 nebylo v příčinné souvislosti se služebním úrazem ze dne 5. června 2013."

měním tak, že bude znít:

"Podle ustanovení § 2 odst. 1 a ustanovení § 102 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon") po předchozím projednání v senátu poradní komise ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje (dále jen "poradní komise") ve věci

bývalého příslušníka nadstrážmistra _____, nar. _____
naposledy ustanoven na služebním místě asistent
Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje
Náměstek ředitele krajského ředitelství pro vnější službu
Odbor služby pořádkové policie
Pohotovostní a eskortní oddělení

právně zastoupeného Mgr. Jiřím Mulačem, advokátem, Riegrova 2668/6c, 370 01 České Budějovice,

týkající se žádosti nazvané "Žádost o náhradu škody na zdraví" ze dne 15. ledna 2016 (dále jen "žádost"), ve které žádá o přiznání náhrady za ztrátu na služebním příjmu pod dobu neschopnosti ke službě, rozhodují tak, že

n e p ř i z n á v á m

náhradu za ztrátu na služebním příjmu po dobu neschopnosti ke službě podle ustanovení § 102 odst. 2 zákona

ve vztahu k další neschopnosti ke službě trvající od 5. srpna 2015 do 30. listopadu 2015, neboť neschopnost ke službě nebyla v příčinné souvislosti se služebním úrazem ze dne 5. června 2013, který utrpěl během služební tělesné přípravy při nácviku použití donucovacích prostředků, a za který byla rozhodnutím náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje pro ekonomiku č. j. KRPC-76305-16/ČJ-2013-0200VO ze dne 8. dubna 2014 podle ustanovení § 100 zákona přiznána odpovědnost bezpečnostního sboru v rozsahu 100%,

tedy pro přiznání náhrady není splněna podmínka, že další neschopnost ke službě byla z důvodu téhož služebního úrazu."

II.

výrok rozhodnutí náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje pro ekonomiku ve věcech služebního poměru KRPC-49655-12/ČJ-2016-0200VO ze dne 26. července 2016, kterým bylo rozhodnuto o žádosti bývalého příslušníka ze dne 14. března 2016 nazvané "Výzva k plnění podle ust. § 103 a § 105 zák. č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů" a který zní:

"vydané v souladu s ust. § 2 odst. 1 a podle ust. § 181 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon"), ve věcech služebního poměru

bývalého příslušníka

narozen _____

naposledy ustanoven na služebním místě asistent na Krajském ředitelství policie Jihočeského kraje (dále jen "krajské ředitelství") - Odbor služby pořádkové policie - Pohotovostní a eskortní oddělení (dále jen "účastník")

nepřiznávám

1. náhradu za ztrátu na služebním příjmu po skončení neschopnosti ke službě podle ust. § 103 odst. 1) zákona.
2. jednorázové odškodnění podle ust. § 105 zákona,

neboť účastník byl propuštěn ze služebního poměru podle ust. § 42 odst. 1 písm. h) zákona na základě pravomocného rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje číslo ŘKŘ-3493/2015 ze dne 21. 10. 2015, a to z důvodu, že podle lékařského posudku Zdravotnického zařízení MV - Oblastní zdravotnické zařízení České Budějovice o zdravotní způsobilosti příslušníka bezpečnostního sboru k výkonu služebního místa evid. č. 450/2015 ze dne 22. 9. 2015 vydaného Oblastním zdravotnickým zařízením České Budějovice dlouhodobě pozbyl zdravotní způsobilost k výkonu službu, kdy pozbytí dlouhodobé zdravotní způsobilosti pro výkon služby nebylo v přímé a příčinné souvislosti se služebním úrazem ze dne 5. 6. 2013,

tedy není splněna zákonná podmínka pro přiznání náhrad uvedených v bodě 1. a 2., konkrétně, že služební poměr skončil podle ust. 42 odst. 1 písm. h) v důsledku služebního úrazu."

měním tak, že bude znít:

"Podle ustanovení § 2 odst. 1, ustanovení § 103 a § 105 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon") po předchozím projednání v senátu poradní komise ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje (dále jen "poradní komise") ve věci

bývalého příslušníka nadstrážmistra _____, nar. _____ -
 naposledy ustanoven na služebním místě asistent
 Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje
 Náměstek ředitele krajského ředitelství pro vnější službu
 Odbor služby pořádkové policie
 Pohotovostní a eskortní oddělení

právně zastoupeného Mgr. Jiřím Mulačem, advokátem, Riegrova 2668/6c, 370 01 České Budějovice,

týkající se žádosti nazvané "Výzva k plnění podle ustanovení § 103 a § 105 zák. č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů" ze dne 2. března 2016 (dále jen "výzva"), ve které žádá o plnění náležitosti podle ustanovení § 103 a § 105 zákona, tedy vyplacení náhrady za ztrátu na služebním příjmu po skončení neschopnosti ke službě a jednorázové odškodnění rozhodují tak, že

n e p ř i z n á v á m

1. náhradu za ztrátu na služebním příjmu po skončení neschopnosti ke službě podle ustanovení § 103 odst. 1) zákona,
2. jednorázové odškodnění podle ustanovení § 105 zákona,

neboť služební poměr skončil podle ustanovení § 42 odst. 1 písm. h) zákona z důvodu dlouhodobého pozbytí zdravotní způsobilosti k výkonu služby, která nebyla v příčinné souvislosti se služebním úrazem ze dne 5. června 2013, který utrpěl během služební tělesné přípravy při nácviku použití donucovacích prostředků, a za který byla rozhodnutím náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje pro ekonomiku č. j. KRPC-76305-16/ČJ-2013-0200VO ze dne 8. dubna 2014 podle ustanovení § 100 zákona přiznána odpovědnost bezpečnostního sboru v rozsahu 100%,

tedy přiznání náhrad nebyla splněna zákonná podmínka, že služební poměr skončil podle ustanovení § 42 odst. 1 písm. h) zákona z důvodu dlouhodobého pozbytí zdravotní způsobilosti k výkonu služby v důsledku služebního úrazu."

O d ů v o d n ě n í

Dne 13. května 2016 bylo na Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje k rukám náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje pro ekonomiku (dále jen "prvostupňový služební funkcionář") doručeno odvolání bývalého příslušníka, které podal proti rozhodnutí prvostupňového služební funkcionáře ve věcech služebního poměru č. j. KRPC-76305-59/ČJ-2013-0200VO ze dne 26. dubna 2016, kterým bylo rozhodnuto o žádosti bývalého příslušníka ze dne 15. ledna 2016 ve věci náhrady za ztrátu na služebním příjmu po dobu neschopnosti ke službě podle ustanovení § 102 odst. 2 zákona (dále jen "napadené rozhodnutí"), a které bylo doručeno JUDr. Josefu Kopřivovi (plná moc ze dne 31. března 2015) dne 12. května 2016. Patnáctidenní zákonná lhůta pro podání odvolání byla zachována.

Ve svém odvolání bývalý příslušník uvádí, že odůvodnění odvolání zašle neprodleně po prostudování spisového materiálu a poradě se svým právním zástupcem. Dne 24. května 2016 byl JUDr. Josef Kopřiva požádán o doplnění odvolání. JUDr. Josef Kopřiva dne 30. května 2016 zaslal sdělení o ukončení právního zastoupení bývalého příslušníka. Dne 6. června 2016 byla prvoinstančnímu služebnímu funkcionáři zasláno odůvodnění odvolání ze dne 3. června 2016 společně s plnou mocí k zastupování JUDr. Pánkem (dále jen "JUDr. Pánek").

V doplněném odvolání ze dne 3. června 2016 (dále jen "odvolání") bývalý příslušník uvádí, že se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vydání rozhodnutí nového, kde mu bude v jeho návrhu vyhověno. Rozhodně nesouhlasí s tím, že neschopnost ke službě od 5. srpna 2015 nebyla v příčinné souvislosti se služebním úrazem ze dne 5. června 2013. Poukazuje na to, že lékařská zpráva služebnímu lékaři ze dne 22. ledna 2016 není objektivní. Namítá, že nedošlo k objektivnímu zjištění skutečností, odůvodňujících závěr, že neschopnost ke službě nebyla v příčinné souvislosti se služebním úrazem ze dne 5. června 2013. Navrhuje, aby řízení bylo doplněno o znalecký posudek, který objektivně určí, zda zde byla příčinná souvislost.

Prvoinstanční služební funkcionář, který napadené rozhodnutí vydal, podanému odvolání nevyhověl, své rozhodnutí nezrušil ani nezměnil a předložil spisový materiál č. j. KRPC- 76305/ČJ-2013-0200VO (dále jen "spisový materiál") se svým stanoviskem ve smyslu ustanovení § 190 odst. 5 zákona odvolacímu orgánu, kterým je v tomto případě ředitel Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje (dále jen "odvolací orgán").

Ve svém stanovisku k podanému odvolání prvostupňový služební funkcionář uvedl, že po opětovném prostudování spisu učinil závěr, že odvolatel ze své strany objektivně neprokázal skutečnosti, které by ho měly vést k závěru, že neschopnost ke službě od 5. srpna 2015 byla v příčinné souvislosti se služebním úrazem ze dne 5. června 2013.

Následně byl dne 22. června 2017 ve smyslu ustanovení § 194 zákona určen tříčlenný senát poradní komise (dále jen "senát") k projednání odvolání.

Dne 5. srpna 2016 bylo na Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje (dále jen "krajské ředitelství"), k rukám prvostupňového služební funkcionáře doručeno odvolání bývalého příslušníka (dále jen "odvolání II."), které podal proti rozhodnutí prvostupňového služební funkcionáře ve věcech služebního poměru č. j. KRPC-49655-12/ČJ-2016-0200VO ze dne 12. července 2016 ve věci náhrady za ztrátu na služebním příjmu po skončení neschopnosti ke službě podle § 103 zákona a jednorázové odškodnění podle § 105 zákona, kterým bylo rozhodnuto o žádosti bývalého příslušníka ze dne 2. března 2016 (dále jen "napadené rozhodnutí II."), a které bylo doručeno JUDr. Pánkovi (plná moc ze dne 29. února 2016) dne 21. července 2016. Patnáctidenní zákonná lhůta pro podání odvolání byla zachována.

Ve svém odvolání II. bývalý příslušník uvádí, že výzvu o náhrady podal proto, že byl přesvědčen, že ztratil způsobilost pro výkon služby v příčinné souvislosti se služebním úrazem ze dne 5. června 2013. Dále je přesvědčen o tom, že k objektivnímu posouzení příčinné souvislosti je zapotřebí odborné posouzení, formou znaleckého posudku. Uvádí, že požádá nezávislého znalce o provedení znaleckého posudku. Současně se vyjadřuje k řízení o propuštění, kdy uvádí, že stanovisko uvedené v závěru lékařského posudku zdravotnického zařízení Ministerstva vnitra č. 450/2015, je nesprávný. Své námítky uplatnil v řízení o propuštění, ty však nebyly akceptovány. Navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí II.

Prvoinstanční služební funkcionář, který napadené rozhodnutí II. vydal, podanému odvolání II. nevyhověl, své rozhodnutí nezrušil ani nezměnil a předložil spisový materiál č. j. KRPC- 49655/ČJ-2016-0200VO (dále jen "spisový materiál") se svým stanoviskem ve smyslu ustanovení § 190 odst. 5 zákona odvolacímu orgánu.

Ve svém stanovisku k podanému odvolání II. prvostupňový služební funkcionář uvedl, že po opětovném prostudování spisu učinil závěr, že bývalý příslušník ze své strany objektivně neprokázal skutečnosti, které by ho měly vést k závěru, že ztráta zdravotní způsobilosti byla v příčinné souvislosti se služebním úrazem ze dne 5. června 2013.

Dne 15. září 2016 byla řízení vedená pod č. j. KRPC- 76305/ČJ-2013-0200VO a č. j. KRPC-49655-12/ČJ-2016-0200VO usnesením spojena do společného řízení ve smyslu ustanovení § 140 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen "správní řád"), neboť v obou řízeních je účastníkem bývalý příslušník a předměty obou řízení spolu věcně souvisejí. Společné řízení je vedeno pod č. j. KRPC-76305/ČJ-2013-0200KR-KAL.

Senát se podrobně zabýval nejenom námitkami bývalého příslušníka, ale i celou spisovou dokumentací, a napadená rozhodnutí a řízení, která jim předcházela, přezkoumal v rozsahu, který je uveden v odvoláních. Zákonnost byla přezkoumána v celém rozsahu.

Ze spisového materiálu vyplývá, že bývalý příslušník utrpěl úraz - poranění krční páteře při výkonu služby dne 5. června 2013, konkrétně při služební tělesné přípravě při nácviu použití donucovacích prostředků, kdy prvoinstančním služebním funkcionářem pod č. j. KRPC-76305-16/ČJ-2013-0200VO ze dne 8. dubna 2014 podle ustanovení § 100 zákona o služebním poměru byla přiznána odpovědnost bezpečnostního sboru v rozsahu 100% a úraz byl uznán jako služební (dále jen "služební úraz").

Ohledně propuštění bývalého příslušníka vyplývá ze spisového materiálu, že dne 22. září 2015 byl na krajské ředitelství doručen lékařský posudek ev. číslo 450/2015 o zdravotní způsobilosti příslušníka bezpečnostního sboru k výkonu služebního místa vystavený Zdravotnickým zařízením Ministerstva vnitra, Oblastním zdravotnickým zařízením České Budějovice dne 22. září 2015 (dále jen "lékařský posudek"). Tímto lékařským posudkem byla bývalému příslušníkovi stanovena zdravotní klasifikace "D" - pozbyl dlouhodobě zdravotní způsobilost pro výkon služby. Bývalý příslušník převzal lékařský posudek dne 22. září 2015, převzetí potvrdil svým vlastnoručním podpisem. Byl také výslovně poučen o tom, že proti lékařskému posudku je možno podat do 10 pracovních dnů od jeho převzetí návrh na jeho přezkoumání poskytovateli, který lékařský posudek vydal. Lékařský posudek nabyl právní moci dne 8. října 2015. Vystavení tohoto lékařského posudku předcházelo jednání lékařské komise Zdravotnického zařízení Ministerstva vnitra (ev. číslo 51/2015), které se také uskutečnilo dne 22. září 2015. Lékařská komise rozhodla, že citují: *Závěr: Nynější zdravotní obtíže, pro které stanovena zdravotní klasifikace "D" - pozbyl dlouhodobě zdravotní způsobilost pro výkon služby nejsou v přímé příčinné souvislosti se služebním úrazem z 5. 6. 2013.*" O jednání lékařské komise byl pořízen zápis, se kterým byl bývalý příslušník seznámen. Byl také poučen o možnosti podat návrh na přezkoumání vedoucímu lékaři resortního zdravotnického zařízení, který bylo možno podat do 15 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí prokazatelně sděleno nebo doručeno (čl. 45 odst. 2 a 3 nařízení Ministerstva vnitra č. 48/2007 o péči o zdraví příslušníků a zaměstnanců Policie České republiky, Hasičského záchranného sboru České republiky a zaměstnanců Ministerstva vnitra. Na základě předloženého lékařského posudku bylo dne 9. října 2015 v souladu s ustanovením § 178 zákona zahájeno řízení ve věcech služebního poměru ve věci propuštění ze služebního poměru podle ustanovení § 42 odst. 1 písm. h) zákona. V rámci zahájeného řízení o propuštění při ústním projednání bývalý příslušník uvedl, že nesouhlasí se zjištěním lékařské komise, podle kterého jeho nynější zdravotní obtíže, pro které byla stanovena zdravotní klasifikace "D" nejsou v přímé a příčinné souvislosti se služebním úrazem ze dne 5. června 2013. Z tohoto důvodu navrhl, aby bylo řízení o propuštění doplněno o znalecký posudek vypracovaný nezávislým znalcem z příslušného lékařského oboru. Tomuto návrhu bývalého příslušníka nebylo vyhověno. Následně dne 21. října 2015 bylo ředitelem krajského ředitelství vydáno rozhodnutí ve věcech služebního poměru č. 3493/2015 (dále jen "rozhodnutí o propuštění"). Rozhodnutí o propuštění bylo bývalému příslušníkovi doručeno dne 2. listopadu 2015, k tomuto datu byl bývalý příslušník propuštěn podle ustanovení § 42 odst. 1 písm. h) zákona ze služebního poměru příslušníků bezpečnostních sborů. V odůvodnění rozhodnutí o propuštění ředitel krajského ředitelství uvedl, že důvody propuštění ze služebního poměru uvedené v ustanovení § 42 zákona mají v případě splnění zákonných podmínek obligatorní charakter. V rámci řízení o propuštění vzal v úvahu ředitel krajského ředitelství lékařský posudek, který byl vydán v souladu se zákonem a jako takový byl dostatečným podkladem pro řízení o propuštění. Bývalý příslušník se proti tomuto lékařskému posudku neodvolal a ten tak nabyl právní moci dne 8. října 2015. Proti rozhodnutí o propuštění nebylo ze strany bývalého příslušníka podáno odvolání.

Ve věci náhrad škod podle ustanovení § 101 zákona slouží uvedený lékařský posudek toliko jako podklad pro řízení. Tento názor je uveden v rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 15 A 109/2013 - 59. V tomto rozsudku se krajský soud mimo jiné zabýval námitkou žalobce, již poukazoval na skutečnost, že zdravotní posudek vydaný poskytovatelem pracovně lékařských služeb není správním rozhodnutím, ale toliko podkladem pro rozhodnutí služebního funkcionáře o propuštění ze služebního poměru, případně jedním z podkladů řízení o náhradě škody na zdraví.

Krajský soud dospěl k názoru, že posudek lékařské komise Oblastního zdravotnického zařízení i rozhodnutí ředitelky Odboru zdravotnického zabezpečení Ministerstva vnitra, která tento posudek přezkoumávala, tak bylo nutno považovat sice za relevantní podklad rozhodnutí o propuštění žalobce ze služebního poměru, potažmo podklad rozhodnutí o jednorázovém odškodnění, nikoliv však za správním rozhodnutí, jehož závěry by pro žalovanou (pro správní orgán I. stupně) byly závaznými podle ustanovení § 180 odst. 5 zákona. Správní orgán I. stupně i žalovaná tudíž pochybily, jestliže ve svých rozhodnutích poukazovaly na existenci pravomocného rozhodnutí týkajícího se pozbytí zdravotní způsobilosti žalobce k výkonu služby. Na druhou stranu by bylo možno zdravotní posudek posuzovat pouze jako podklad pro rozhodnutí o propuštění žalobce, jednalo se o podklad zákonný a zákonem předpokládaný.

Právní názor vyslovený Krajským soudem v Ústí nad Labem ohledně povahy zdravotního posudku a jeho vázanosti správním orgánem aproboval svým rozsudkem i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 18. ledna 2017 pod sp. zn. 6 As 146/2016 - 25.

Senát konstatuje, že ohledně služebního úrazu je ve spisovém materiálu založen pouze úřední záznam sepsaný druhým z cvičících příslušníků a tiskopis záznam o úrazu a o jeho vyšetření pro příslušníky bezpečnostních sborů, vyjádření

Pro řádné objasnění věci a naplnění zásady materiální pravdy (ustanovení § 180 odst. 1 zákona) měl senát, především vzhledem k obsahu námitek uvedených v odvolání bývalého příslušníka (založeno na č. I. 88-89) týkajících se nejednoznačného výkladu vyjádření ošetřující lékařky bývalého příslušníka, v úmyslu nejprve provést výslechy obou lékařů - autorů potvrzení, lékařských zpráv a stanovisek (ošetřující lékařku bývalého příslušníka a služebního lékaře - mj. také předsedu lékařské komise a autora lékařského posudku). Jedná se právě o stěžejní podkladové materiály, ze kterých vycházel i prvostupňový služební funkcionář při svém rozhodování o žádosti a výzvě.

Pokud by bývaly tyto výslechy společně s výslechy jiných svědků nepřinesly jednoznačnou odpověď k otázce příčinné souvislosti, měl senát v úmyslu ustanovit příslušného znalce z oboru zdravotnictví, odvětví pracovní úrazy a nemoci z povolání se specializací posudkové lékařství, podle ustanovení § 9 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.

Proto byl dne 15. července 2016 bývalý příslušník cestou JUDr. Pánka požádán o udělení souhlasu s výpisem ze zdravotní dokumentace. Na žádost zareagoval bývalý příslušník přípisem ze dne 10. srpna 2016, ve kterém sdělil, že s ohledem na skutečnost, že nebylo vyhověno jeho opakovaným žádostem na zjištění příčinné souvislosti jeho zdravotního stavu se služebním úrazem, rozhodl se požádat o odborné posouzení této otázky znalce z oboru lékařství. Z tohoto důvodu nevyhověl žádosti o udělení souhlasu k výpisu ze své zdravotní dokumentace, když má za to, že k jejímu obsahu bude přihlédnuto v předmětném znaleckém posudku, který po jeho vyhotovení znalce hodlá předložit jako důkaz v řízení o náhradách.

Dne 15. prosince 2016 zaslal prostřednictvím datové zprávy bývalý příslušník znalecký posudek vypracovaný doc. MUDr. Františkem Vorlem, CSc., v oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství č. 8986 (dále jen "posudek MUDr. Vorla"). Z posudku MUDr. Vorla odvolací orgán zjistil, že znalci byla položena jediná otázka, která zněla, citují: "Je zranění P. Ždycha, které utrpěl dne 5. 6. 2013, v přímé příčinné souvislosti s tím, že dle lékařského posudku o zdravotní způsobilosti příslušníka bezpečnostního sboru k výkonu služebního místa ze dne 22. 9. 2015 pozbyl dlouhodobě zdravotní způsobilost pro výkon služby?"

V závěru posudku MUDr. Vorla se uvádí, citace "Ze zdravotnické dokumentace vyplývá, že P. Ždych utrpěl dne 5. 6. 2013 podvrtnutí krční páteře. Mechanismus vzniku - "trhnutí" krkem při nácviku v práci je ve zdravotnické dokumentaci zachycen již při prvním ošetření stejného dne na Traumatologické ambulanci Nemocnice České Budějovice. Toto zranění bylo při tomto vyšetření objektivizováno, kdy kromě subjektivního údaje o pohmatové bolestivosti krční páteře byl pohmatově zjištěn spasmus (stažení) krčních

svalů a na RTG vyšetření bylo konstatováno blokové postavení krční páteře. Potíže související s tímto úrazem pak se střídavou intenzitou pokračovaly přes intenzivní léčbu a trvaly i v době ukončení pracovní neschopnosti 8. 4. 2015. Pro trvání subjektivních obtíží i objektivního nálezu (trapézy vpravo napnuté, omezená rotace doleva o 1/3) i dne 5. 8. 2015, a to přes nejméně měsíční rehabilitaci, byly důvodem k opětovné pracovní neschopnosti od 5. 8. 2015. Lékařské komise zdravotnického zařízení MV dne 22. 9. 2015 konstatovala, že zdravotní obtíže, pro které stanovena zdravotní klasifikace D - pozbyl dlouhodobě zdravotní způsobilost pro výkon služby, nejsou v přímé a příčinné souvislosti se služebním úrazem z 5. 6. 2013.

Toto konstatování však dle znalce není správné, neboť subjektivní potíže i objektivní nálezy přímo souvisejí s úrazem dne 5. 6. 2013. Nic na tom nemůže změnit ani to, že původní pracovní neschopnost od 5. 6. 2013 byla pro diagnózu S134 (Podvrtnutí a natažení krční páteře), zatímco pracovní neschopnost od 5. 8. 2015 byla vystavena pro diagnózu M530 (Cervikokraniální syndrom). Jde o prakticky shodné diagnózy, pouze diagnóza S134 vyjadřuje mechanismus vzniku obtíží ve spojitosti s úrazem. Obtíže vznikly při úrazu a trvají stále s různou intenzitou.

trpěl v minulosti obtížemi spojenými s poruchou páteře. Jednak v roce 1998 měl dlouhodobé a opakované bolesti v oblasti hrudní páteře spojené nejspíše s jejím onemocněním Scheuermannovou chorobou. Tyto obtíže však postupně odezněly a s posuzovanou věcí nesouvisejí.

V roce 2007 utrpěl při dopravní nehodě podvrtnutí krční páteře (distorzi krční páteře). Jde o zranění obdobné, jako v posuzovaném případě 5. 6. 2013, tj. vzniklé násilným pohybem hlavou. Od roku 2007 až do posuzovaného úrazu 5. 6. 2013 však ve zdravotnické dokumentaci nejsou zaznamenány žádné známky potíží následkem úrazu z roku 2007. Obecně je sice nutno připustit, že podvrtnutí krční páteře může vést ke snížení odolnosti krční páteře vůči zevnímu násilí, a tím mohlo zranění roku 2007 umožnit vznik podvrtnutí krční páteře v roce 2013, to však nic nemění na existenci přímé příčinné souvislosti mezi úrazem 5. 6. 2013 a zdravotní nezpůsobilostí pro výkon služby. Jinak řečeno, pokud by nedošlo k úrazu 5. 6. 2013, by nepozbvl dlouhodobě zdravotní způsobilost pro výkon služby. Naopak není možné konstatovat, že pokud by neutrpěl úraz v roce 2007, nedošlo by ani k posuzovanému úrazu 5. 6. 2013, jinými slovy: i bez úrazu v roce 2007 mohlo dojít k úrazu 5. 6. 2013 se všemi uvedenými následky."

K předloženému posudku MUDr. Vorla, senát uvádí, že při svých dalších úvahách vycházel zejména z rozsudku Nejvyššího správního soudu 9 As 206/2014 - 48 (dále jen "NSS 9 As 206/2014-48), který uvedl, že má-li posudek předložený účastníkem správního řízení náležitosti znaleckého posudku podle ustanovení § 127a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "o. s. ř."), postupuje se při jeho provádění stejně jako při provádění znaleckého posudku znalce ustanoveného správním orgánem podle ustanovení § 56 správního řádu. Senát konstatuje, že posudek MUDr. Vorla obsahoval všechny zákonem požadované náležitosti a doložku znalce o tom, že si je vědom následků vědomě nepravdivého znaleckého posudku.

Senát při hodnocení posudku MUDr. Vorla se zabýval otázkami, zda závěry posudku jsou náležitě odůvodněny, zda jsou podloženy obsahem nálezu, zda bylo přihlédnuto ke všem skutečnostem, s nimiž se bylo třeba vypořádat, zda závěry posudku nejsou v rozporu s výsledky ostatních důkazů a zda odůvodnění posudku odpovídá pravidlům logického myšlení. Důkaz předložený ve formě znaleckého posudku tedy senát hodnotil jako každý jiný důkaz. Senát v souladu s judikaturou však nebyl oprávněn přezkoumávat věcnou správnost odborných závěrů znalce.

Z již citovaného rozsudku NSS 9 As 206/2014-48 mj. plyne, že je tedy na správním orgánu, aby rozhodl o tom, které důkazy v řízení o přestupku provede; tím však nesmí omezit právo osob, které čelí obvinění trestní povahy v širším slova smyslu, vyslyšet nebo dát vyslyšet svědky proti sobě a dosáhnout předvolání a výslechu svědků v jejich prospěch za stejných podmínek jako svědků proti sobě [čl. 6 odst. 3 písm. d) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb.)]. Odmítnutí návrhu na provedení důkazu musí být dostatečně odůvodněno a vysvětleno. To platí obdobně i pro výslechy znalců, předložení znaleckých posudků apod. Dále se v odůvodnění rozsudku uvádí, že [] účastníci řízení jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení a je na správním orgánu, aby posoudil, které z nich provede. Hodnověrnost již provedeného důkazu je povinen správní orgán přezkoumat v rámci hodnocení důkazů (může dospět například k závěru, že se jedná o účelový důkaz apod., ale aby mohl takový závěr učinit, musí být důkaz nejprve proveden).

Jestliže senát nebyl oprávněn přezkoumávat věcnou správnost odborných závěrů posudku MUDr. Vorla, protože k tomu neměl potřebné odborné znalosti, byl nepochybně oprávněn na základě ústředního seznamu znalců s uvedenými jednotlivými odvětvími oboru zdravotnictví (např. na www.justice.cz), posoudit a zhodnotit, zda posudek MUDr. Vorla byl vypracován znalcem z příslušného oboru a jeho odvětví či specializací. I z dostupné judikatury správních soudů (např. rozsudek Krajského soudu v Praze 45A 18/2014 ze dne 3. března 2016) vyplývá, že pro posouzení otázky, zda onemocnění žalobce je důsledkem služebního úrazu, je vhodným znalec se znaleckou činností v základním oboru zdravotnictví, odvětví pracovní úrazy a nemoci z povolání a posudkové lékařství.

Avšak s ohledem na mimořádný význam určení příčinné souvislosti a z výše uváděných důvodů se senát rozhodl ustanovit k vypracování ústavního revizního znaleckého posudku Institut postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví se sídlem Ruská 85, Praha 10 (dále jen "Institut"). Senát při svých úvahách vycházel z četné judikatury soudů, která uvádí, že příčinnou souvislost mezi pracovním (zde služebním) úrazem a onemocněním nelze vyloučit pro zdravotní predispozici, jestliže pracovní úraz nemoc vyvolal nebo byl alespoň jednou z jejich příčin.

O ustanovení Institutu byl JUDr. Pánek vyrozuměn.

V rámci revizního znaleckého posudku byly položeny následující otázky:

- 1) Vysvětlíte a popíšete mechanismus vzniku zranění, které bývalý příslušník utrpěl při dopravní nehodě dne 30. října 2007, uveďte, jaká je obvyklá doba léčení u tohoto druhu zranění, a zda toto zranění zanechalo trvalé následky, které se mohly podílet na vzniku zranění, ke kterému došlo dne 5. června 2013.
- 2) Vysvětlíte a popíšete mechanismus vzniku zranění, které bývalý příslušník utrpěl dne 5. června 2013 při služební tělesné přípravě a uveďte, jaká je obvyklá doba léčení u tohoto druhu zranění a zda toto zranění zanechalo trvalé následky.
- 3) Zhodnoťte celkový zdravotní stav bývalého příslušníka zjištěný z dostupné zdravotní dokumentace ke dni 2. listopadu 2015, kdy byl bývalý příslušník propuštěn ze služebního poměru.
- 4) Uveďte, zda příp. objektivně zjištěné zdravotní obtíže jsou v přímé příčinné souvislosti se služebním úrazem, který bývalý příslušník utrpěl dne 5. června 2013.
- 5) Pokud bude shledána přímá příčinná souvislost, zda byl služební úraz hlavní příčinou zjištěných zdravotních obtíží a zda jde o příčinu důležitou, podstatnou a značnou.
- 6) Uveďte další důležité skutečnosti pro posouzení dané věci, které popř. vyplynou ze znaleckého zkoumání.

Znalecký posudek č. 229/2017 (dále jen "posudek Institutu") Institutu ze dne 26. července 2017 byl doručen na krajské ředitelství dne 1. srpna 2017. Z posudku Institutu vyplývá, že byl určen znalecký kolektiv ve složení MUDr. Jan Boháč, posudkový lékař, MUDr. Zdeněk Krejčík, CSc., posudkový lékař a internista a MUDr. Petr Zubina, traumatolog ortoped (dále jen "znalecký kolektiv"). Ten vycházel z listinných podkladů založených ve spisovém materiálu, od původně zamýšleného vyšetření bývalého příslušníka členy znaleckého kolektivu bylo upuštěno, jelikož nebylo možno předpokládat, že by mohlo dojít k zjištění nějakých nových skutečností, než které jsou známy a zadokumentovány v předloženém spise, který obsahuje některé zdravotnické záznamy a posudek MUDr. Vorla. Právě některé skutečnosti z výpisu ze zdravotnické dokumentace, který uvedený znalec MUDr. Vorel provedl a o kterých nelze pochybovat, znalecký kolektiv využil při svém znaleckém zkoumání.

Znalecký kolektiv nezjistil žádné důvody, pro které by měla být neschopnost ke službě od 5. srpna 2015 do 30. listopadu 2015 dávana do příčinné souvislosti se služebním úrazem bývalého příslušníka a pro které by měl být ukončen služební poměr ze zdravotních důvodů v přímé příčinné souvislosti se služebním úrazem bývalého příslušníka.

K jednotlivým otázkám znalecký kolektiv uvedl následující:

K otázce č. 1 uvedl, citace "Při dopravní nehodě dne 30. 10. 2007 utrpěl bývalý příslušník poranění krční páteře mechanismem tzv. whiplash injury. Ke zranění došlo nárazem do v koloně stojícího osobního motorového vozidla, jím řízeného, zezadu osobním motorovým vozidlem. Zranění bylo způsobeno prudkým pohybem krční páteře s hlavou dozadu a následným pohybem dopředu. Obvyklá doba léčení takového zranění zpravidla nepřesahuje dobu 4 týdnů. V případě bývalého příslušníka bylo zranění vyléčeno a nezanechalo následky. Souvislost časovou ani příčinnou zranění dne 30. 10. 2007 se zraněním při úrazu dne 5. 6. 2013 nelze přiznat."

K otázce č. 2 uvedl, citace "Jak je podrobně vysvětleno v předchozí části znaleckého posudku, údaje o mechanismu vzniku zranění bývalého příslušníka dne 5. 6. 2013 sdělované jím, samotným ale i zúčastněnými osobami v jejich výpovědích, nejsou jednoznačné a přesvědčivé. Při zranění došlo k vychýlení krční páteře z fyziologické polohy s postižením průběhu a rozsahu normálních pohybů a k narušení vazivových a svalových struktur krku. Obvyklá doba léčení takového zranění zpravidla nepřesahuje 4 týdny a nezanechává trvalé následky. Ze spisové dokumentace, kterou měl znalecký kolektiv k dispozici, nelze dovodit, že by zranění, které bývalý příslušník utrpěl při úrazu ze dne 5. 6. 2013, zanechalo trvalé následky."

K otázce č. 3 uvedl, citace "Z předložené spisové dokumentace, kterou měl znalecký kolektiv k dispozici, vyplývá, že v době ukončení služebního poměru trpěl chronickým polytopním vertebrogením algickým syndromem, vadným držením těla s lehce prohloubenou hrudní kýfózou a pravostrannou hrudní skoliózou, stavem po proběhlé Scheuermannově chorobě hrudní páteře, distorzi krční páteře v roce 2013 a whiplash injury při dopravní nehodě v roce 2007."

K otázce č. 4 uvedl, citace "Diagnostikované onemocnění celé páteře není v přímé příčinné souvislosti se služebním úrazem, který bývalý příslušník utrpěl dne 5. 6. 2013."

K otázce č. 5 uvedl, citace "Viz odpověď na předchozí otázku."

K otázce č. 6 uvedl, citace "Žádné další skutečnosti významné pro posouzení dané věci nejsou znaleckému kolektivu známy a k předmětné věci nemá co dodat."

Podle stanoviska znaleckého kolektivu je nutné celý posudek MUDr. Vorla odmítnout, protože byl zpracován soudním znalcem v oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, tedy znalcem, kterému nepřísluší posuzovat správnost či nesprávnost postupu lékařů v klinických oborech a ani se vyjadřovat k posudkům lékařů pracovnílékařské služby. Provedené posouzení klinického stavu a způsobilosti k výkonu služby nelze z tohoto důvodu akceptovat. Znalec z oboru soudního lékařství neměl podle názoru znaleckého kolektivu takto vymezený znalecký úkol přijmout s tím, že je mimo jeho znaleckou odbornost.

Ke služebnímu úrazu byli vyslechnuti svědci, kteří byli přítomni výcviku bývalého příslušníka, při němž došlo ke služebnímu úrazu, a to instruktor služební tělesné přípravy kpt. (dále jen "instruktor") a druhý cvičící příslušník pprap. : (dále jen). Dále byl vyslechnut bývalý příslušník. O termínu výsledku byl řádně vyrozuměn JUDr. Pánek, který se těchto výsledků účastnil.

Bývalý příslušník ve své výpovědi popsal mechanismus zranění tak, že při nácvičku donucovacích prostředků, konkrétně nácvičku odvedení "tzv. pasivního demonstranta", seděl na zemi v tureckém sedu a pprap. k němu přistoupil a pravou rukou mu dal kravatu kolem krku a levou rukou mu tlačil na temeno hlavy a při tom prudce trhnul jeho hlavou na pravou stranu, následně mu přetočil tělo na levou stranu na bok a na břicho.

Instruktor uvedl, že postup nacvičování, který popsal bývalý příslušník, on nenacvičoval. Pokud si vzpomíná, tak se tehdy nacvičovalo tzv. svádění osoby na zem. Odváděcí klíč se používá spíše jako eskortní technika a ne technika svádění osoby na zem. Pokud se nacvičuje odvedení pasivního sedícího demonstranta tzv. svedením za hlavu, tak hlava odváděcí osoby je fixována oběma rukama v tzv. klinči, aby nedošlo k zranění odváděcího.

Pprap. sdělil, že při nácvičku odvedení pasivního pachatele, při kterém seděl bývalý příslušník na zemi v tureckém sedu, tzv. odváděcím klíčem, vzal bývalého příslušníka kolem krku a svou levou rukou jej přidržoval a následně zvedl ze země. K žádnému trhnutí nedošlo. Byly prováděny i jiné odváděcí techniky.

Dne 3. srpna 2017 byla prostřednictvím datové zprávy doručena na krajské ředitelství nová plná moc ze dne 21. června 2017, kde bývalý příslušník zmocnil k svému zastupování zmocněnce. Současně s plnou mocí bylo zasláno vyjádření bývalého příslušníka, ve kterém cituje rozsudky správních soudů a uvádí, že i ve správním řízení mohou účastníci řízení předkládat tzv. soukromé znalecké posudky podané soudními znalci, kteří za účelem podání znaleckého posudku nebyli ustanoveni správním orgánem, nýbrž vyhotovili posudek na žádost účastníka řízení. V další části vyjádření uvádí, že jelikož mezi kompetence příslušného bezpečnostního sboru obecně, i konkrétních služebních funkcionářů nepatří otázky posuzování zdravotního stavu osob, nelze presumovat, že správní orgány (služební funkcionáři) mají z titulu výkonu své funkce odborné znalosti v oblasti zdravotnictví. Dále uvádí, že o přezkoumání znaleckého posudku (včetně posudku předloženého účastníkem řízení) dalším znalce, příp. znaleckým ústavem, lze rozhodnout jen tehdy, neodstraní-li tento rozpor soud sám po slyšení příslušného znalce. Domnívá se tedy, že za tohoto stavu, kdy předložený znalecký posudek z hlediska odborných znalostí poskytuje jednoznačné závěry o posouzení rozhodné příčinné souvislosti vzniku pracovní neschopnosti v době od 5. srpna 2015 se služebním úrazem ze dne 5. června 2013, které nejsou žádnými dalšími skutečnostmi zpochybňovány, není z procesního hlediska na místě přibírat jakéhokoliv dalšího soudního znalce či znalecký ústav k podání revizního znaleckého posudku.

Dále bývalý příslušník namítá, že pokud by tedy měli služební funkcionáři pochybnosti o správnosti závěrů znaleckého posudku, musí být podloženy konkrétními skutečnostmi a je nezbytné, aby tyto byly prvotně vypořádány cestou výsledku soudního znalce tak, aby se tento vyjádřil k domnělým nesrovnalostem. Pokud tedy existují na straně služebních funkcionářů rozhodující o odvolání takové pochyby, nechť je tento výslech proveden. V závěru uvádí, že právě s ohledem na přehlížení předloženého znaleckého posudku bývalý příslušník neposkytl souhlas k nahlédnutí do své zdravotní dokumentace za účelem zpracování dalšího revizního znaleckého posudku.

K tomu senát uvádí, že možnost předkládání posudků účastníky řízení a jejich přiznání váhy znaleckého posudku bylo zmíněno výše. Nejvyšší správní soud připustil analogickou aplikaci ustanovení § 127a o. s. ř. tak, že i ve správním řízení mohou účastníci řízení předkládat tzv. soukromé znalecké posudky, tj. posudky podané soudními znalci, kteří za účelem podání znaleckého posudku nebyli ustanoveni správním orgánem, nýbrž vyhotovili posudek na žádost účastníka řízení. Ustanovení § 127a o. s. ř. je účinné od 1. září 2011 a vyžaduje, aby znalecký posudek předložený účastníkem obsahoval všechny zákonem stanovené náležitosti a doložku znalce o tom, že si je vědom následků vědomě nepravdivého znaleckého posudku.

Senát opakovaně konstatuje, že si je vědom toho, že v souladu s judikaturou není oprávněn přezkoumávat věcnou správnost odborných závěrů, protože k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Senát si však může učinit úsudek o tom, zda byl bývalým příslušníkem předložený znalecký posudek vypracován znalcem z příslušného oboru a jeho odvětví či specializací. Proto také senát nepřistoupil k provedení výsledku znalce MUDr. Vorla. Pro úplnost senát dodává, že vyjádření bývalého příslušníka ze dne 3. srpna 2017 bylo doručeno poté, co již byl Institutem vypracován znalecký posudek. O zamýšleném ustanovení Institutu byl JUDr. Pánek vyrozuměn přípisem již dne 11. května 2017.

Zmocněnec byl dne 17. srpna 2017 písemně vyrozuměn o možnosti seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí. Dne 24. srpna 2017 se zmocněnec dostavil, seznámil se s kompletním spisovým materiálem a požádal o poskytnutí lhůty k písemnému vyjádření před vydáním rozhodnutí. Lhůta byla poskytnuta 30 denní lhůta s tím, že začala běžet dnem 25. srpna 2017.

Dne 25. září 2017 bylo doručeno písemné vyjádření bývalého příslušníka, ve kterém zopakoval návrh na provedení výsledku MUDr. Vorla a dále navrhoval vyslechnout znalecký kolektiv.

K nevyhovění návrhu na výslech MUDr. Vorla se senát již vyjádřil výše. Ohledně výsledku znaleckého kolektivu senát uvádí, že znalecký kolektiv se v rámci posudku Institutu řádně objasnil skutkový stav a vypořádal se všemi otázkami, které mu byly položeny. Z tohoto důvodu se výslech znaleckého kolektivu jeví jako nadbytečný. Výše popsaný skutkový stav v odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá z již založených písemných materiálů ve spisovém materiálu a senát jej považuje za dostačující.

Senát konstatuje, že z judikatury vyplývá, že správní orgán není vždy automaticky povinen vyhovět všem důkazním návrhům účastníků řízení. Musí však přezkoumatelným způsobem vysvětlit, proč takovéto důkazy nebudou provedeny.

K návrhu zmocněnce, aby dokazování bylo doplněno i ve vztahu k nácviku, kde došlo k služebnímu úrazu, výslechem dalších minimálně dvou dalších svědků lze uvést, že výslech těchto osob je nadbytečný. Senát doplnil spisový materiál pouze o kopii knihy evidence úrazů (dále jen "knihy úrazů") sloužící pro evidenci všech služebních a pracovních úrazů policistů a občanských zaměstnanců krajského ředitelství. V knize úrazů je uveden jako svědek úrazu pprap. . Záznam do knihy úrazu provedl instruktor, kdy druh zranění je zde uvedeno zhmoždění krční páteře. Takto uvedené zranění souhlasí i se záznamem o úrazu, které podepsal bývalý příslušník dne 6. června 2013.

Další návrh na opatření dokumentace k průběhu tělesných příprav bývalého příslušníka a pprap. k prokázání nebo vyvrácení tvrzení, že odvádění osob na zem za hlavu je nacvičováno 5 let senát uvádí, že to považuje za nadbytečné, neboť není sporu o tom, že bývalý příslušník dne 5. června 2013 utrpěl služební úraz.

Za zcela irelevantní pak senát považuje návrh, aby se bývalý příslušník, popř. svědci vyjadřovali k jeho pohybové způsobilosti a případnému vlivu nehody z roku 2007.

K návrhu, aby byl spisový materiál doplněn o lékařský posudek vypracovaný při nástupu bývalého příslušníka do služebního poměru příslušníka Policie České republiky, senát uvádí, že byl zajištěn pouze závěr tohoto posudku, kde je uvedeno, že je schopen výkonu služby se zdravotní kvalifikací A. Z důvodu opakovaného neudělení souhlasu s nahlížením do zdravotní dokumentace nemohl senát vyžádat záznam o vstupní prohlídce při nástupu.

Návrhy na výslech dalších svědků přítomných nácviku, na opatření dokumentace k průběhu tělesných příprav bývalého příslušníka, na vyjádření k pohybové způsobilosti bývalého příslušníka a případného vlivu nehody z roku 2007 a na doplnění vstupního lékařského posudku považuje senát za nadbytečné, neboť by nepřinesly žádné zásadní skutečnosti, které by měly vliv na posouzení již zjištěného skutkového stavu.

Doplněné listiny byly založeny do spisového materiálu a zároveň byly zaslány k seznámení zmocněnci dne 5. října 2017 prostřednictvím datové zprávy. Současně byl zmocněnec informován o tom, že se k nim může do 5 dnů vyjádřit. Pokud tohoto práva nevyužije, bude vydáno rozhodnutí ve věci. Zmocněnec svého práva nevyužil.

Na podkladě výše uvedených skutečností senát doporučil zamítnout odvolání a uvedené náhrady bývalému příslušníkovi nepřiznat.

Na základě zjištěných skutečností a na základě doporučení senátu a tajemníka poradní komise jako odvolací orgán rozhodují tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, tedy zamítám odvolání bývalého příslušníka proti rozhodnutí náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje pro ekonomiku ve věcech služebního poměru KRPC-76305-59/ČJ-2013-0200VO ze dne 26. dubna 2016, rozhodnutí náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje pro ekonomiku ve věcech služebního poměru KRPC-49655-12/ČJ-2016-0200VO ze dne 26. července 2016 a uplatněné nároky uvedené ve výroku I. a II. nepřiznávám.

Poučení: Podle ustanovení § 190 odst. 9 zákona proti tomuto rozhodnutí není možno podat odvolání.

Bc. Luděk PROCHÁZKA
ředitel

Rozhodnutí doručeno:

Za správnost: Jaroslava Kalhotková